

Pepe Escobar: Geopolitická šachovnica sa posúva v neprospech amerického impéria

- CZ24 News | 1. srpna 2023

V diskusiách medzi čínskymi odborníkmi, vrátane tých, ktorí sú súčasťou ázijských a amerických diaspór, panuje fascinujúca zhoda v tom, že nielen Nemecko a EÚ stratili Rusko, možno nenávratne, ale aj v tom, že Čína získala Rusko s ekonomikou, ktorá sa veľmi dobre dopĺňa s čínskou a má pevné väzby s globálnym Juhom/globálnou väčšinou, ktoré môžu byť pre Peking prínosom a pomocou.

Medzitým sa niekoľko atlantistických zahraničnopolitických analytikov teraz usiluje zmeniť názor na NATO a Rusko, pričom uplatňujú základy reálnej politiky.

Nový obrat znie, že je "strategickým šialenstvom", ak Washington očakáva, že porazí Moskvu, a že NATO zažíva "únavu darcov", keďže teplákový vojnový štváč z Kyjeva "stráca dôveryhodnosť".

V preklade: NATO ako celok úplne stráca dôveryhodnosť, pretože jeho poníženie na ukrajinskom bojisku je teraz bolestne vystavené pred očami celej globálnej väčšiny.

Okrem toho "únavu darcov" znamená, že prehráte veľkú vojnu, a to veľmi bolestne. Ako neúnavne zdôrazňuje vojenský analytik Andrej Martjanov, "plánovanie NATO je vtip. A oni sú závistliví, bolestne závistliví a žiarliví."

Dôveryhodnou cestou do budúcnosti je, že Moskva nebude rokovať s NATO, ktoré je len doplnkom Pentagónu, ale ponúkne jednotlivým európskym štátom bezpečnostný pakt s Ruskom, vďaka ktorému by sa ich členstvo v NATO stalo zbytočným. To by zabezpečilo bezpečnosť každej zúčastnenej krajiny a zmiernilo by to tlak Washingtonu na ňu.

Dalo by sa vsadiť na to, že najvýznamnejšie európske mocnosti by to mohli prijať, ale určite nie hyena Európy – Poľsko – ani pobaltské čivavy.

Zároveň by Čína mohla ponúknuť mierové zmluvy Japonsku, Južnej Kórei a Filipínam a následne by mohla zaniknúť významná časť americkej ríše základní.

Problémom je opäť to, že vazalské štáty nemajú právomoc ani silu dodržiavať akúkoľvek dohodu zabezpečujúcu mier. Nemeckí podnikatelia sú mimo záznamu presvedčení, že skôr či neskôr sa Berlín môže vzoprieť Washingtonu a obchodovať so strategickým partnerstvom medzi Ruskom a Čínou, pretože je to pre Nemecko výhodné.

Stále však nie je splnené zlaté pravidlo: ak chce vazalský štát, aby sa s ním zaobchádzalo ako so suverénnym štátom, v prvom rade musí zatvoriť kľúčové pobočky Ríše základní a vyhnať americké vojská.

Irak sa o to pokúša už roky, ale bez úspechu. Tretina Sýrie je naďalej okupovaná USA, aj keď USA prehrali svoju zástupnú vojnu proti Damasku v dôsledku ruskej intervencie.

Projekt Ukrajina ako existenčný konflikt

Rusko bolo nútené bojovať proti susedovi ako jeho príbuzný, ktorý si jednoducho nemôže dovoliť

prehrať. A ako jadrová a nadzvuková mocnosť ani neprehrá.

Aj keď bude Moskva do istej miery strategicky oslabená, bez ohľadu na výsledok sú to – podľa názoru čínskych odborníkov – USA, ktoré sa možno dopustili najväčšej strategickej chyby od vzniku impéria: premenili projekt Ukrajina na existenčný konflikt a zaviazali celé impérium a všetkých jeho vazalov k totálnej vojne proti Rusku.

Preto nemáme žiadne mierové rokovania a odmietnuté je dokonca aj prímerie; jediným možným výsledkom, ktorý vymysleli straussovskí neokonzervatívni psychopati riadiaci zahraničnú politiku USA, je bezpodmienečná ruská kapitulácia.

V nedávnej minulosti si Washington mohol dovoliť prehrať vybrané vojny proti Vietnamu a Afganistanu. Ale vojnu s Ruskom si jednoducho prehrať dovoliť nemôže. Keď sa tak stane, a to je už na obzore, vzbura vazalov bude mať ďalekosiahle následky.

Je celkom jasné, že odteraz Čína a BRICS+ s expanziou, ktorá sa začne na samite v Juhoafrickej republike budúci mesiac, sa bude turboaktívne podkopávať americký dolár. S Indiou alebo bez nej.

Ako sa uvádza v niektorých výborných bodoch v [tejto diskusii](#), žiadna mena BRICS sa v blízkej budúcnosti nezavedie. Rozsah je obrovský, šerpy sú len v počiatočnom štádiu diskusií a všeobecné obrysy ešte neboli definované.

Prístup BRICS+ sa bude vyvíjať od zlepšených mechanizmov cezhraničného zúčtovania – čo zdôrazňovali všetci od Putina až po šéfkou centrálnou banky Elvíru Nabiullinová – až nakoniec po novú menu, ktorá sa bude používať v budúcnosti.

Pravdepodobne pôjde skôr o obchodný nástroj než o suverénnu menu, akou je euro. Bude navrhnutá tak, aby konkurovala americkému doláru v obchode, spočiatku medzi krajinami BRICS+, a bude schopná obísť hegemonistický ekosystém amerického dolára.

Kľúčovou otázkou je, ako dlho sa falošná ekonomika impéria – [klinicky dekonštruovaná Michaelom Hudsonom](#) – dokáže udržať v tejto širokospektrálnej geoeconomickej vojne.

Všetko je “hrozbou pre národnú bezpečnosť”

V oblasti elektronických technológií sa impérium bez zábran snaží presadiť globálnu ekonomickú závislosť, monopolizovať práva duševného vlastníctva a, ako poznamenáva Michael Hudson, “získavať ekonomickú rentu z účtovania vysokých cien za špičkové počítačové čipy, komunikácie a výrobu zbraní”.

V praxi sa toho nedeje veľa okrem zákazu pre Taiwan dodávať kvalitné čipy do Číny a žiadosti TSMC, aby čo najskôr vybudovala komplex na výrobu čipov v Arizone.

Predseda TSMC Mark Liu však poznamenal, že závod sa stretáva s nedostatkom pracovníkov so “špecializovanými odbornými znalosťami potrebnými na inštaláciu zariadení v závode na výrobu polovodičov”. Takže toľko vychvalovaný závod na výrobu čipov TSMC v Arizone nezačne vyrábať skôr ako v roku 2025.

Najvyššou požiadavkou impéria/ vazalského NATO je, aby Nemecko a EÚ zaviedli obchodnú železnú oponu proti strategickému partnerstvu Ruska a Číny a ich spojencom, čím sa zabezpečí “odstránenie rizika” obchodu.

Americký Think-Tankland sa podľa očakávania zbláznil a hackeri z American Enterprise Institute

zúrívo tvrdia, že ani ekonomické odstránenie rizika nestačí: USA potrebujú tvrdý rozchod s Čínou.

V skutočnosti to súvisí s tým, že Washington rozbíja medzinárodné pravidlá voľného obchodu a medzinárodné právo, a považuje akúkoľvek formu obchodu a SWIFT a finančné výmeny za "hrozbu národnej bezpečnosti" pre hospodársku a vojenskú kontrolu USA.

Takže v budúcnosti to nie je Čína, ktorá uvalí obchodné sankcie na EÚ, ktorá zostáva hlavným obchodným partnerom Peking. Bude to Washington, ktorý uvalí cunami sankcií na krajiny, ktoré sa odvážia porušiť obchodný bojkot vedený USA.

Rusko-KLDR sa stretáva s Ruskom-Afrikou

Len tento týždeň sa na šachovnici odohrali dva ťahy, ktoré zmenili hru: prestížna návšteva ruského ministra obrany Sergeja Šojgua v KLTR a summit Rusko-Afrika v Petrohrade.

Šojgu bol v Pchjongjangu prijatý ako rocková hviezda. Osobne sa stretol s Kim Čong-unom. Vzájomná dobrá vôľa vedie k veľkej pravdepodobnosti, že Severná Kórea nakoniec vstúpi do jednej z multilaterálnych organizácií, ktoré razia cestu k multipolarite.

Išlo by pravdepodobne o rozšírenú Eurázijskú hospodársku úniu (EAEÚ). Mohlo by sa to začať dohodou o voľnom obchode medzi EAEÚ a KLTR, aká bola uzavretá s Vietnamom a Kubou.

Rusko je najvyššou mocnosťou v EAEÚ a môže ignorovať sankcie voči KLTR, zatiaľ čo BRICS+, SCO alebo ASEAN majú príliš veľa pochybností. Kľúčovou prioritou Moskvy je rozvoj Ďalekého východu, väčšia integrácia s oboma Kóreami a Severná morská cesta alebo Arktická hodvábna cesta - KLTR je potom prirodzeným partnerom.

Dostať KLTR do EAEÚ urobí zázraky pre investície do BRI: akési krytie, ktoré Peking v súčasnosti nemá, keď investuje do KLTR. To by sa mohlo stať klasickým prípadom hlbšej integrácie BRI a EAEÚ.

Ruská diplomacia na najvyššej úrovni vynakladá všetky sily na zmiernenie tlaku v súvislosti s KLTR. Zo strategického hľadiska to skutočne mení pravidlá hry; predstavte si, že by sa k rusko-čínskemu strategickému partnerstvu pridal obrovský a pomerne sofistikovaný severokórejský priemyselnovo-vojenský komplex, ktorý by obrátil celú ázijsko-tichomorskú paradigmu naruby.

Samotný rusko-africký samit v Petrohrade bol ďalšou zmenou hry, ktorá zanechala kolektívne západné mainstreamové médiá v bezvedomí. Nebolo to nič iné ako to, že Rusko slovami a skutkami verejne oznámilo komplexné strategické partnerstvo s celou Afrikou, a to aj v čase, keď nepriateľský kolektívny Západ vedie hybridnú vojnu - ako inak - proti Afro-Eurázii.

Putin ukázal, že Rusko má 20% podiel na svetovom trhu s pšenitou. Za prvých 6 mesiacov roku 2023 už vyviezlo do Afriky 10 miliónov ton obilia. Teraz bude Rusko v nasledujúcich 3-4 mesiacoch bezplatne dodávať Zimbabwe, Burkine Faso, Somálsku a Eritrei po 25-50 tisíc ton obilia.

Putin podrobne opísal všetky možnosti, od približne 30 energetických projektov v Afrike až po rozšírenie vývozu ropy a plynu, a "jedinečné neenergetické využitie jadrovej technológie vrátane medicíny", spustenie ruskej priemyselnej zóny v blízkosti Suezského prielivu s výrobkami, ktoré sa budú vyvážať do celej Afriky, ako aj rozvoj africkej finančnej infraštruktúry vrátane napojenia na ruský platobný systém.

Za kľúčové označil aj užšie väzby medzi EAEÚ a Afrikou. V panelovej diskusii na fóre s názvom "EAEÚ - Afrika: horizonty spolupráce" sa skúmali možnosti, ktoré zahŕňajú užšie kontinentálne

spojenie s krajinami BRICS a Áziou. Môže sa pripravovať príval dohôd o voľnom obchode.

Rozsah fóra bol pomerne pôsobivý. Boli tu panely o “de-neokolonializácii”, ako napríklad *“Dosiahnutie technologickkej suverenity prostredníctvom priemyselnej spolupráce”* alebo *“Nový svetový poriadok: od dedičstva kolonializmu k suverenite a rozvoju”*.

A samozrejme, diskutovalo sa aj o Medzinárodnom dopravnom koridore Sever-Juh (INSTC), pričom hlavní aktéri Rusko, Irán a India by mali presadzovať jeho kľúčové rozšírenie do Afriky, čím by sa vyhli pobrežným jastrabom NATO.

Oddelene od búrlivého diania v Petrohrade prešiel Niger vojenským prevratom. Hoci konečný výsledok ešte nie je známy, Niger sa pravdepodobne pripojí k susednému Mali a potvrdí svoju zahraničnopolitickú nezávislosť od Paríža. Francúzsky vplyv sa prinajmenšom “resetuje” aj v Stredoafrickej republike (SAR) a Burkine Faso. Preklad: Francúzsko a Západ sa v rámci nezvratného procesu dekolonizácie postupne vystahujú z celého Sahelu.

Pozor na zdochýňajúce kone skazy

Tieto pohyby na šachovnici, od KĽDR po Afriku a [čipovú vojnu proti Číne](#), sú rovnako kľúčové ako nadchádzajúce zdrvivé poníženie NATO na Ukrajine. Avšak nielen strategické partnerstvo Rusko-Čína, ale aj kľúčoví hráči v rámci globálneho Juhu/Globálnej väčšiny si plne uvedomujú, že Washington považuje Rusko za taktického nepriateľa v rámci príprav na nadradenú totálnu vojnu proti Číne.

Za súčasného stavu je stále nevyriešená tragédia v Donbase, pretože zamestnáva impérium a drží ho ďalej od Ázie a Tichomoria. Napriek tomu sa Washington pod vedením straussovských neokonzervatívnych psychopatov čoraz viac utápa v zúfalom blúdení, čo ho robí ešte nebezpečnejším.

To všetko v čase, keď “džungľa” BRICS+ turbo-nabíja potrebné mechanizmy schopné odsunúť unipolárnu západnú “záhradu” na vedľajšiu koľaj, keďže bezmocná Európa je hnaná do priepasti, nútená oddeliť sa od Číny, BRICS+ a de facto Globálnej väčšiny.

Netreba byť skúseným meteorológom, aby človek videl, z ktorej strany fúka stepný vietor – ako zdochýňajúce kone skazy spriadajú plány na rozdupanie šachovnice a vietor začína vyfúkať.

AUTOR: Pepe Escobar

[ZDROJ](#)

Překlad: KSB Správy